

Dupa câte-va minute sgomotulu se mai linisci.

C. Ghici ministru de cheltuieci: Cinstita casa! (voci: halljuk!) cheltuindu toti banii ce mi-ati datu, (mirare in tóte partile) ma, cu ajutoriulu domniloru, facendu sí o tira de detoria de vr'o câte-va milionutie, (in drépt'a aplause, in stang'a amenintiári) avendu mare trebuintia: de a face bulevarde, (aplause preste totu) sí a plati cantareticle, (voci: éljen!) fispanii orasienesci, (voci: bravo!) inspectorii de scoli, esecutorii (aplause) sí pre o multime de flamendi for' de neci o ocupatiune (voci: éljen!), dér' mai vertosu: avendu neaperrata trebuintia, de a cumpará nadragi sí mai rosii honverdíloru, (aplause, vivate, éljenuri gróznice) acestu-i neclatinaveru stelpu alu statului nostru (éljen, helyes, ugy van!) sí in fine, avendu multe sí multe trebuintie pentru a dá preste nasu tuturoru, cari nu voru a se face unguri (éljen, vivat!) s. c. l. sciti voi . . . (aplause prelungite) me rogu cu plecatiune déra. dati-mi putere nemarginita. (drépt'a: megadjuk, stang'a: nem) ca sà potu trage sí cea de pre urma piele de pre poporu (helyes) mai alesu a hotiloru de valachi, sí ve asiguru, cà vi voiu creá o grandiósa sí puternica Unguria-mare sí vecinica. (voci: éljen, aplause ne mai audite.)

De a-cí in colo sgomotulu nu mai avú fine, pana nu ne improscara haiducii.

Dupa o óra inse éra rentornaràmu cu totii la dieta.

Despre cele-l-alte in numerulu venitoriu.

Avisu importantu.

Gurile rele n'au blechetitu insedaru.
Zsiga bácsi éra incepe comediele.
Nu-e mirare. Se apropia alegerile de deputati.
Grabimu deci a publicá sí noi urmatoriulu:

Felhivás de prenumeratiune

la ujságulu romano-magyar-o guvernamentalu,

Kon cordi'a.

Hazánk sorsa, jóléte és jövője szükségesnek véltem hamarjába hogy abban a szabadság, testvériség és és hogy kibékítsem e hazában lakó E lap: feladata leendő minden előtt hogy így nekem is jusson egy hivatal Obajtjuk, hogy a választási törvény legalább egy vagy két votummal, Nem helyeskedjük az eddigi sa azért félünk. Kérelhetőleg törekedünk Törekedni fogunk, hogy jövőreük is A nemzeti-ségi szentesített törvényt, míg újabbhat nem faragunk, védjük, az egész magyar nemz. támogatására. Megismeretmi legjük a zászlókat A hivatalosításról kívánjuk érdeylevel Ki olvasandjuk a román ujságokból A hazánkat megint elküldjük -

fiindu fôrte rea sí deplorabila. — a face unu nou diariu magiaro-rom. egalitatea, s'o propovedniesen meret, tóte natiunalitátile nemultimite. a cortesii pentru alegerile viitóre, sí sà potu compromite causele rom. sà se interpretese, ca ér' sà fin alesu cà-ei acést'a pretinde uniunea santa. pasivitatea rom. d'in Transilvani'a; a face càtu de multa zarva-gálceva. sà aléga mameluci dupa voi'a nóstra. asié precumu o facura domnii nostrii' sí pentru acestu scopu contàmu Vomu pretinde autonomia jidovloru sí vomu batjocóri pre neoportuni. sà ne faca sí pre noi fispanu. . . . artielii sí varietátile mai bune. la Bucuresci sà invetie mores. (sic!)

A mit Lónyayai fog dietálni nekünk vomu traduce sí publicá meret. Folkérjük a haza minden polgárait. fore deosebire de rel. sí natiunalitate, hogy sietve küldjenek számomra bani sí sà primésca acestu programu. Ellőzetési ár: sà fii guvernamentalu!

A megjelenendő **Kon cordi'a** diariu.

felelős

redactore

Zsiga bácsi, m. p

régi politicu és non szerkesztő de la román-magyaros Concordia.

Grabiti déra cu totii, càti n'ati prenumeratu Gur'a Satului, cà-ei pr'in nou'a *Concordia* veti potè ceti in estrasu tóte diariiele d'in tíera sí totu odata nu veti avè trebuintia, ca sà prenumerati sí vr'unu diariu umoristicu. de óra-ce in nou'a *Concordia* veti potè ceti nebunii destule sí pr'in urmare ve veti potè amusá de ajunsu.

Astu-feliu déra de Gur'a Satului pe venitoriu nu ar fii neci o trebuintia. . . .

La casu inse,

déca *Concordi'a* nu va potè capetá vr'o *subventiune*, ceea ce e multu siguru, cà-ei inea n'a potutu aparè, atunci Gur'a Satului va continuá sí pre venitoriu.

Aveti deci de grige, cà se apropia anulu nou sí e vremea de prenumeratiune!

Un'a Alta.

Pentru-ce terorisédia papistasi teologii gre-cat?
Pentru-cà prelatii nostri n'au atát'a curagiu, ca sà faca pasii cuviintiosi.

Pentru-ce s'a alesu Mironu de metropolitu?
Pentru-cà asié pretinde oportunitatea romanésca.

Pentru-ce nu se mai publica raciotiniulu despre fundatiunile Cresticiu, Pop'a, sí Birt'a?
Pentru-cà-su grele samadasaurile.

Pentru-ce lauda sí prèmaresce acumu Albin'a pre moralicesce mortulu Mironu?
Pentru-cà e alesu de metropolitu, sí. . .

Pentru-ce se revoltara ciocoi d'in Transilvani'a?
Pentru-cà nu li place dreptatea.

Pentru-ce nu se folosescu romanii d'in cottulu Aradului, la congregatiuni, de limb'a lor natiunala?
Pentru-cà au frica mare de De-Baiu-dá.

(*Sócr'a sí ginerele.*) Dlu A. se certá continuu cu sócr'a sa:

— Mi-ai facutu fic'a mea nenorocita. Esci fôrte culpabilu, dícea sócr'a.

— Ast'a mi repetu sí eu totu-de-un'a gandindu-me, cà am consentitu sà iau pre fic'a dtéle de sócia, — respunse A.

(O servitóre priceputu.) — Héno — dicea dn'a Z...
servitórei séle. — de câte ori mi vei mai presentá ce-va.
sà pui pe o tabla.

Servitóreá promise.

A dóu'a di stapan'a o aude vorbindu cu cine-va.

— Cu cine vorbiai. Héno?

— Cu sor'a mea, dómna. Cautá se între unde-va.

— Mi-ar placè sà-o vedu. Pentru ce nu mi ai presentat'o?

— N'a voitu cu ori-ce pretiu a se pune pa tabla.

Pré luminatulu si parintiesculu guvernul magiaru, de la Pute-a-pesce, indurandu-se pré gratiosu a se instrimbá nitielu, càtra pré cuviosulu soboru apostolicescu d'in Sibíu, acest'a, — incuragiatu de demnitatea natiunala — se decisa cu tóta resolutiunea si tari'a moderna (fresce cu pumnulu in busunàri,) a si cadè de locu in oportunitate, alegendu, ca la comanda. pre parastaseriulu celoru trei-spre-diece rebeli.

Mai díca déra cine-va, ca sà nu ne facemu op-timisti si cà nu avemu ómeni resoluti!

II signore Busumflagyi.

— Tragedia istorica intr'unu actu. —

Locala mái anii trecutii, si gata a se jóca de nou, cãtu de curundu.

Scen'a I.

(Unu salonu minuatu in palatu resiedintiale. *Signore Busumflagyi* jace intinsu pe fóle pe-o canapea, radímatu cu faci'a-i cea spana pe „drépt'a", ér' cu stang'a se jóca cu o cruce, ce i spendiara de gútu. — Intr'unu unghiu *Gur'a Satului* neveditu.)

Signore Busumflagyi: La o parte cu voi, cugete profane!
— *Cine sum io?* —

Gur'a Satului: (pentru sine) O! bidigania rara, care spre deschilnire de altele, de soiulu teu. portí cruci'a pe peptu, in locu de pe spinare.

Signore Busumflagyi: *Cine sum io?* —

Gur'a Satului: (pentru sine) Celu mai mare in turma, de a carui vóce se cutramura muntii!

Signore Busumflagyi: (cu focu) Si anche o data: *Cine sum io?* —

Gur'a Satului: (ér' pentru sine) Unu magariu cu pinteni, care abiè a datu de ovesu, si ar si incepe a jóca pe ghiatia. —

Signore Busumflagyi: (sculandu-se repede) Dér' ce *io?* S'a finitu cu *io* si *eu!* De acuma inainte *noi* au dóra nu cuprindu *eu* (se lovesca peste gura) — éra odiosulu si profanulu de *eu* — nu coprindemu *noi* sub aripele nóstre —

Gur'a Satului: (pentru sine) Sub urechile vóstre —

Signore Busumflagyi: — aprópe la 100.000 de fientie, cari *in noi* si *pr'in noi* formédia unu trupu?

Gur'a Satului: (pentru sine) Si inca ce-feliu de *trunchiu!* cu o bute de 100 de ferii.

Signore Busumflagyi: Asiè déra *noi*. *noi* si éra *noi!* cà-ci cu tóte, cà lucrulu nu e tocmai gat'a. totu avemu dreptulu de a dice: *noi*, cu tóte cà nu ne aude altulu, decâtu acesti patru muri; lasa sà audia baremu acesti'a. cà: „de nu voru fi altii, *petrile* voru vorbí de marirea si stralucea nóstra“. — Dér' ce ni mai lipsesc? Unu pasu, o saritura si a-poi — cine va fi ca *noi?* Cine va rapí sórelui auror'a si cine va intinde preste pamentu o mare purpuria, ca si *noi?* Cine va intunecá lun'a si stelele si va dá insusi lumina sermaniloru mortali, ca si *noi?* — Dér' ah! ce greu ni trecu minutele, tocmai acumu se paru a avè plumbu in aripele loro! Intru adevèru amu fi muritu de uritu. déca nu ne-arú fi distrasu încatu-va, dandu-ni materialu de risu. neghiobi'a mortaliloru d'in giurulu nostru.

O luna a trecutú de candu ne gatimu la duca, si bietii mortali concludu de aicia, cà nu grabimu d'in caus'a acea, cà nu avemu de amerge de parte. Pucini credentiosiloru! Au

dóra credeti voi, cà va ajunge pentru *noi* a trece muntii càtra média-nópte?! *Noi* si sà ne inglodámu pr'in tãu'a unui *satu-letiu?*! La o parte cu voi cugete profane!

Nu acest'a e loculu „de care apropiendu-ne *noi*, sà ne deslegámu opincile nóstre“. — Dér' ce? *Noi* — si opinci? — La o parte cugete profane! — Neci ca copilu au la portamu bucuros. ei mai bine anblamu descultii; cumu de cugetámu acuma *Noi*, la opinci? Neci cisme nu se mai cuvira sà portámu *Noi*; ei ni vomu aduce de a-colo, de la *loculu locuriloru*, de la *scaunulu scaunelorú*. — *papuci*; si nu papucei cumu póta sermanii de *plebei*, ei vomu aduce papuce *purpurii*, ciorápi *purpurii*, chemesia *purpuria*, manusi, surtucu, — *purpurie* si ce nu s'a mai pomenitu între plév'a acesta: „*pelaria pupuria!*“ Ha! si a-poi candu vomu esí între ei, cumu voru cascá gurile, cumu voru tremurá naintea Nóstra, cumu se voru oprí in pietate la o parte de noi, ca ciórele, ce se aduna in giurulu majestosulu cocostireu, ce sta maiestesticu si neclatinatu fiesandu lumea de la unu polu la cela-l-altu. Si cumu nu voru scí cu ce nume sà me numéscá! *Noi*, *Noi*, ticalosiloru! — sà ve invetiámu la titulaturi, cà de „*Maria-Ta*“ vóstra, de „*Ilustrissimitatea*“ si „*Reverendissimitatea*“ vóstra ni s'a focitu urechile, si ni s'a aciritu sufletulu! „*Eminentissime*“ vremu *Noi* sà fimu, si dupa lege „neci nu ne vomu uitá la acela, care nu ne va dá titul'a acest'a!“ Straluci'a nóstra inse o vomu marí pr'in acea, cà o vomu transportá si a-supra trabantiloru —

Gur'a Satului: (pentru sine) *Dorobantiloru*. . .

Signore Busumflagyi: nostri. Dá-li-vomu si luá vestiminte tarcate, dá-li-vomu *nume* si *titule*, de care neci veste nu a mai fostu, si care insusi *noi*, cu multa *ostenéla*, *le-am scosu* si *scormonitu* d'in tóte cartile vechi, ce le avemu in bibliotec'a nóstra.

A-poi sà vedemu cine, si éra *cine*, pe rotundulu pame-tului, va trage degetu cu — *Noi?* Dér' taci guriti'a mea, rabda-te animiór'a mea, cà pare mi-se, cà audu pasi; ah! vine cine-va.

Scen'a II.

(Cei de mai nainte. *P. Belesescu*, unu mosnégu, economulu Signorulu Bus, intra cu faciá posomorita. Dupa ch *servitorii*, adncendu saculetie grele pe spate, si asiedicandu-le într'unu unghietiu, servii a-poi se de-partéza.)

Signore Busumflagyi: (sare la *P. Belesescu* inbratósindu-lu) Ha! scumpulu nostru tesaurariu! ceriulu te-a adusu in momentulu acest'a! Toema ni se impluse anim'a, cea parintiesca de supèrare, cà anche nu potemu porní. Cumu stá tréba? Ingrigitu-ai? Facutu-ai? adunatu-ai? (pornesc càtra saculetie) hah! vedi asiè! Aceste si tóte sunt castigate?

Gur'a Satului: (pentru sine) Cu acele in spate vei trece preste ori ce muru.

P. Belesescu: Stralucissime *Signore*, multe sunt necesurile dreptiloru! De dóue luni de candu primii porunc'a Stralucissimei *Signorimei Vóstre*, asudu necurmatu di si nópte aler-gandu dupa ultim'a paraua, ce numai o sentii unde-va. Dorulu sermanelorú sufleté, de a vedè inaltiatu pre alesulu loro — de o parte; grabirile Stralucissimei *Signorimei Vóstre* — de alta parte, nu-mi mai lasara neci unu minutu de repausu. Asta-di in fine mi-am ispravitu lucrulu celu greu!

Aicia (aretandu spre unu saculetiu) sudórea sermanului romanu adunata inainte pe unu anu întregu: o *suta mii de fl. totu in galbeni noi*. Multe lacrimi, multe oftári a sermanului romanu jacu pe fia-care d'in galbeniorii acesti'a! Candu inse unu parinte asiè de intieptu, ca Stralucissim'a *Signorimea Vóstra*, vrè sà castige pr'in ei *salute sufletéscá* sermanului poporu, atunci romanulu bucuros

Gur'a Satului: (pentru sine) lasa sà-i traga pelea, déca i s'a tunsu lan'a.

P. Belesescu: — jertfescé, ce are dupa sufletulu seu. Fia déra saculetiu acest'a unu „*servitiu comuan*“, fia „*oblatiune*“, care sà deschida Stralucissimei *Signorimei Vóstre* usi'a usiloru la loculu locuriloru. — Aicia (aret-ndu spre altu saculetiu) sudórea romanului inca pe unu diumetate de anu: *cinci-dieci de mii de fl. in argintu*, destinate pentru *colegiulu fitoriloru colegi a Stralu*. *Signorimei Vóstre*. Sà numimu saculetiu acest'a, spre deschilnire de cela-l-altu: „*anatie*“. — Aicia (aretandu spre alu treilea saculetiu) remuneratiuni pentru scribe si servitori, cari toti voru aseptá cu gurile cascade „*micutiéle servitié*“, ce potu pófti *dupa lege* de la Straluciss. *Signorimea Vóstra*. Si aicia saculu acest'a fore de fundu (aretandu spre alu patrule saculetiu) la care totu indesu de o luna, si totu nu-lu mai potú implè — acest'a sà fia *tass'a* pentru *acea* — *acea* — (intorcendu-se in alta parte) mi rusine sà-i spunu numele —

Gar'a Satului: (pentru sine) Neghiobulii, nu pôte exprime cuventulu „buda”.

P. Belesescu: (câtra Sig. Busumff.) — a-poi sciti Straluciss, Signorimea Vóstra *acea a jupaniului celui mai mare*, care, dupa cumu mi-ati spusu Straluciss, Signorimea Vóstra, trebuie să o aduceți in téca și invalida in metasa. — Atâf-a-se totu ce mi-a fostu cu potentia. . . .

Signore Busumff: Bine, că ai storsu și atâf'a, bravule nostru tesaurariu! Dér' vedi grabesce, fi ce poti, mi mai trebuie multu, fôrte multu: că-ai drumulu e departe, și *Noi* nu potemu caletori cu traist'a góla. Mai vorbesce cu Itzig jupaniulu, promite-i 70, 80, 90 de % — *Noi* vomu plati. — Ce clatini cu capulu? Nu cascá gur'a! Sciu că éra vrei să-mi vini cu vorbirile cele profane: despre lipsele și dorerile plebeiloru, despre scóle, gimnasii, seminarii, facultăti, și câte alte *pecate profane* ce mai aveți. — faci despre ele! Ori nu vi vóua destalu, pucinu-credintiosiloru, de ne veti avé pe noi in *fruntea vóstra*? Ce ve mai trebuie alt'a? In *Noi* se vá concentrá marire, straluce, rangu, titula fericire: éra vóue, plebe miserabile, fia-vi destalu candu vi vomu permite a admirá stralucea Nóstra.

Peri déra și fá bani d'in fundulu pamentului.

P. Belesescu: (plecându-se pon' la pamentu) Fia voi'a Straluciss, Signorimei Vóstre (cându aóre, pentru sine) Duco-m'oiu, și lasá-te-oiu in pecatele tale! „*Perirea ta, d'in tine Israele*”.

Sign. Busumff: (striga dupa elu) Apropoz! Spune maritei mele suite, grandiloru, cortesiloru, lordiloru mei, că îi aseptu spre a-si luá dia luna de la *Noi*.

Scen'a III.

(*Signore Busumffoggi* se plimba p'în salonu. *Gar'a Satului* ea mai înainte.)

Peritu-ai d'in faci'a Nóstra, fariseule. Candu odata, corinule eternu, voiu scapá de omulu acest'a afurisitu; candu de insipibile lui vorbiri, cu care supera eternu urechile nóstre? Scóli, scóli, scóli, și éra scóli! asie mi bodoganese elu, și cu elu plév'a întrég'a. Ma ce e mai multu, *neghiobii cei'a de preste munte* moralescu într'a-colo, că „sunulitiele aceste, dupa care tremuru cu nerabdare acumu de dóue luni, *sà le întrebuintiedin mai bine spre ridicarea intelectualitătii sermanului poporu romanu*”. — și alte obrasnieți de aceste: că loru nu li trebuie aristocratia, nu li trebuie titule și domni! — — — Asie e, „*mocarulu nu scie, ce-e síoframulu*”. Nu vré elu să iésa d'in ridiele lui; nu vré elu să se inaltie la o viétia sublima, fina, stralucita! Còlo in pravu, unde i-a fostu cuibulu, să-i fia și momentulu. — Nu vré elu să se inaltie cu tempulu; nu vré elu să naintedie cu tempulu; nu vré să emuleze cu popórele lumei; elu privesce dejosimea, tir'a, de zelulu seu, — aicia vré să rime cu nasulu lui! Ho! dér' stati voi numai *solistiloru* — eu . . . (batându-se pe gura) *Noi* să vi aretamu, ce insemnédia: domnu si cine suntemu *Noi*!

Gar'a Satului: (pentru sine) Sà-li mai spunu odata?

Sign. Busumff: Ei, dér' bine că sunt in manele mele aceste; (aréta spre saculotie) cine, cine, — *cine* vá trage degetu acuma cu — — *Noi* (face pasii mari p'în salonu,) Viuu fitorii mei „*pèrliti*”, sà-i priimim; sà vedemu, cumu se voru apropiá acuma de *Noi*.

Scen'a IV.

(Cei de mai înainte, *Lacomescu*, *Flamendiescu*, *Nesaturatiannu*, *Sdrantiurescu*, *Biholescu*, intra de odata in salonu, și se punu in rendu in naintea *Signorelui Busumffoggi*, care se pune într'o pozitioe maiestatica.)

Lacomescu: Noi venim *Ilustrissime domnule*. . . .

Signore Busumff: (la o parte) — Prostii, — magarii, *neghiobii* inea nu au invetiatu maniera. (câtra *Lacomescu*) — Ce-feliu de: *Ilustrissime domnule*, prepaditule? Nu scii, că ai de a vorbi cu *Noi*? Nu scii, că stai inaintea Nóstr'a? Peri d'in ochi. Nostri! „*Mergi dupa mine, satano! că tu totu rusine mi faci*” (Lacomescu se duce într'om unghiu: ceia-l-alti cadiendu in genuchi inaintea *Signorelui*).

Toti: „*Stralucissime Signore!*”

Signo. Busumff: (ridiendu in pumni, la o parte) Asie vedi inaintieloru: *Noi* ve vomu invetiá, cumu sà intimpina *vanu Signore!* (trecedu cu dosulu manei drepte de a rondulu pe la nasulu loru.) — Fiti bine veniti, credintiosii nostri! Sculati-ve! (se scóla standu strâmbati de spate inaintea lui) A sositu in fine tempulu, unde suntemu in stare a caletori la locul locuriloru. Voi sciti, *cortesii mei, caus'a* caletoriei mele indepartate. — parte spre a ve remunera vóue bunele servitii, ce a-ți adusu persóniei nóstre: parte spre

a mari p'în *Noi* și p'în voi stralucia, numele, fiint'a și venitorulu bietulu poporu paresitu. — Ne vomu duce a-colo, unde a fostu nu numai léganulu stramosiloru nostri, ci unde e și asta-di léganulu fericirii, limanulu stralucimiei și marimei; fantu'a, isvorulu și cuibulu tuturoru tituleloru stralucite. Și de aicia, credintiosiloru nostri lordi, a sà ve imbracamu cu atari domni, de cari nu s'a mai pomenitu de candu cresce iérba pre tielinile aceste!

Toti: Sà duca cerindu in pace pre Stralucissim'a Signorimea Vóstra!

Flamendiescu: (plecându-se la pamentu) Stralucissim'a Signorimea Vóstra sunteti omulu celui mai intieptu de pe lume, nascutu a-nume, ca sà domniti peste siete luni întregi. Sentitu-am cu acést'a de la inceputu, și pentru acea mi-am concentratu tóte poterile într'a-colo, sà fia alesulu și inaltiatulu nostru: Signorimea Stralucissim'a Vóstra!

Sign. Busumff: Scimu noi, că ni-ai fostu bunu apostolu; pentru acea vomu ingrigi, sà-ti remana numele acest'a, langa care vomu mai adauge unulu, care va fi mai formosu d. e. „*vicariu*”.

Gar'a Satului: (pentru sine) Vacariu?

Flamendiescu: (cadiendu la petiórele lui Sig. Bus.) Stralucissim'a Signorimea Vóstra, e multo gentile! Grazia Signore—grazia!

Nesaturatiannu: (se pune pe unu genuchie inaintea Sig. Bus.) Stralucissime Signore! Natur'a nu a creatu omu moritoriu mai formosu, decâtu Stralucissim'a Signorimea Vóstra! Apollo cu totu foculu arde in ochisorii Stralucissimei Signorime Vóstre; fruntea cea olimpiana, perulu ca pón'a corbului, obrazulu: lapte și porfira, statur'a cea maiestetica, membrele cele gingasie. . . . Intru adeveru Venus, Cyteera, Helen'a danailoru, Cleopat'r'a egipteniloru și Marior'a-Florior'a au fostu larve próste inaintea Stralucissimei Signorimei Vóstre!

Signore Busumff: (arincandu ochii in oglinda și zimbindu cu indestalare) Bunu „*nuncu*” a aflatu persón'a Nóstra in gustulu teu celu finu; remani déra totu acest'a, *Noi* te denumim de grande talnaciulu nostru pentru — — — lumea întréga . . . Tu sà ni faci punte, sà ni fii „*punte* facatoriu.” —

Sdrantiurescu: (ingenuchie) Neci fiintia mai mar'animósa n'a existatu de la Adamu și pana asta-di ca Stralucissimei Signorimei Vóstre! Cu agerimea unui vulture aflati pre cei nefericiti și îi ridicati la peptulu Stralucissimei Signorimei Vóstre, ca sà védia și ei, ce sunt veseliele și bucuriele pamentesci!

Signore Busumff: (metezindu-si barb'a) Tu esci omu drep-tu; pre tine a-nume te-am destinatu pentru ingrigirea celoru „*temporale*”: aduna déra, castiga de unde vei poté. —

Gar'a Satului: (pentru sine) Tunde, belesce!

Sign. Busumff: — Si ce ai adunatu grigesce!

Sdrantiurescu: Stralucissime Signore maranimoso! gliene sono sommamente tenuto!

Signore Busumff: Si pentru voi cesti'a-l-alti duoi (*Follicosu* și *Biholescu* ingenuchiédia) anche vomu aduce ce-va de la locul celu santu, și de nu alt'a — „*pèrliti*” veti fi si voi, ca ceia-l-alti, că noi vremu sà ve respectedie tóte creaturele. —

Follicosu și Biholescu. Grazia formosu, Stralucissimulu Signore!

Sign. Busumff: (vedindu pre *Lacomescu*, care singurulu mai sta in petióre într'omu unghietin cu capulu plecatu) Dér' tu puiu de nepirca, ce stai a-colo batutu de plóia? anche nu te-ai pocaitu? Cine suntemu *Noi*?

Lacomescu: (face o saritura pana la Signorele și cade in genuchi langa ceia-l-alti)

Stralucissime, Intieptissime, Frumóssissime, Maranimosissime, Patriotissime, Signorissime, Nostrissime! Tu esci semidieulu celu mai mare, care a portatu pamentulu! In Tine se concentrédia totu ce e maretiu, straluce, nobile, gratosu, intieptu, sapientu pe lume! Spiritulu lui Socrate, Seneca, Salomonu, Thales, Pythagoras, Solon, Licurgu, Pericle; marimea lui Alcibiades, Epaminondas, Caesar, Alisandru, Napoleon, Garibaldi; vócea lui Demosthene, Josokrate, Cicero, Cato — cu unu cuventu: tóte umbrele maretie a tuturoru evuriloru sunt regenerate in Stralucissim'a Signorissim'a Vostrissim'a!

Sign. Busumff: (se busumffia, esaltatu) Lacomescule! Tu esci caramid'a caramideloru, și pre caramid'a acést'a voi zidi totu venitorulu meu! Pentru acést'a pre tine te punu in capulu tuturoru. Tu, candu nu voiu fi eu a casa, vei siedé in fruntea mesei, vei manca cu lingur'a cea mare, și vei be d'in

pocalulu meu celu mare: si vei lua sêma dupa cei-l-alti, sã nu li se plece de mancare sêu de beutura. Ce vei face tu, eu nu voiu stricã si ce vei stricã tu, eu nu voiu face. Dar' *respectu sã aiba de tine si de voi creaturile, ca de Noi!*

Iacomescu: (sarutãndã cismale Signorelei) O celu mai grãtiosu signore de pe rotundulu pãmentului!

Sign. Busumfl: (ãtra toti) Acuma sculati-ve, mergeti in lume, si spuneti omêniloru *ce domnu mare sum Noi, ce straluce, ce inãltu!*

Toti: (sculãndã-se ridica pe signorele pre umeri si striga) *Eviva il nostro stralucissime Signore!*

Sign. Busumfl: (ca vãde cam sugrumatã) *A buca reviderci mei cari „perlitii“*

Toti: Stia bene carissimo Signore!

(Perdãta cada publiculu aplaudãdia)

Vien'a — aprãpe de septeman'a cea mare, pe candu se dice „cã se ducu clopotele la Rom'a“ an. 1863.

Pacala.

Programu de economisare.

— Pentru cei de curendu casatoriti. —

Odata d'in voia buna,
Duoì teneri se impreuna
Intr'o santa cununia,
Si drãpta casatoria;
Èra intr'o deminãtia, —
Dormindu ambiu cu dulcãtia, —
Barbatulu d'in somnu trasare,
Punendu sóciei intrebare:
„Cumù sã traimu, boierãsa?
Cã n'avemu nemicu in casa“?

„Taci, barbate, nu te teme,
C'a sã finu bogati cu vreme;
Am sub patu o closca buna,
Ce clocesce-acumu de-o luna,*)
I-am pusu dóue-dieci de óue,
Dór' va scóte barem nóa,
Si'omu lasã puii sã crãsca,
Pr'in curte sã se 'nmultiãsca.
Si candu aceia-i vomu prinde,
Cu pretiu in tergu ii vomu vinde,
Cumparandu dóua purcele,
Cucurudiu pe langa ele;
Un'a cãte siepte lata,
Sunt patru-spre-diece, éta;
Candu acele le vomu vinde:
Bani bine ni voru prinde,
Ni vomu cumparã: duoì cai,
Pane, sare, ori malaiu,
Cai de cei ardelenesci,
Ce fugu precumu tu gandesci,
Ca s'ajungemu intr'o óra,
Pon' la tergu la Sigisióra.
A-poi hamuri, sbiciu si frane,
Traindu de adi pone mane.“

* * *

Sociulu plinu de bucuria,
Vrendu sã bata in calchie,
Dise: „cumù sã mani tu tare?
Cã nu li-amu datu de mancare.“
Si-a-poi vrendu d'in patu sã sãra,
Sã li deie fenu sãu paie

* De-o buna? A-poi va scóte, n'ai grige. —

Cal.

(Va unca.)

Candu d'acestea pomenesce,
Cu petioru 'n patu lovesce,
Se rupe cu dinsii patulu,
Cade pe closca barbatulu,
Si-o turtesce, si-o latiesce,
Si de óue se manjesce.

„Oh! barbate, netantocu,
Slabu la minte si norocu,
Vedi asã dragutiulu meu,
'siã-ti-ajuta Domnedieu.
Ai pui, ai gaini, pr'in curte,
Ai de tóte, multe, multe;
Ai porcele, dóue iepe,
De satule stau sã crepe.
Vedi, barbate, blastemate,
Si'ncarcatu totu de pecate,
Nu zidi in ventu cetate,
Cã si ce ai le perdi tóte.

Scovarda Gavrilã.

Dóue tropare moderne.

Tropariulu mortiloru.

— Estrasu d'in numerii Albinei de pe vremea alegerei de episcopu la Aradu. —

Cu duhurile celoru — batjocuriti de mine, te declaru — pre tine, Miróne — mortu — moralicesce!

Providentialulu.

Tropariulu invierii.

— Estrasu d'in numerii mai recentii ai Albinei. —

Mironu a inviatu d'in — mortu, la prim'a alegere in — Albin'a murindu, — la a dóue alegere, totu a-colo pre Siagun'a — calcãndu, si pipirigiloru de partid'a liberala a celoru de la Albina—o svarmatura daruindu-li.

Providentialulu.

PUBLICATIUNI SERIOSE.

Procesulu de pressa intentatu in contr'a lui „Gur'a Satului“, respective in contr'a dlui **F. H. Longinu.**

(Urmãre.)

Onorate jurã! Inaintea DVóstra sta unu venerabile pastoriu sufletescu, care este bine meritatu de patria si de natiune, cã-ci intr'o tiãra straina (Romani'a) a fundatu si a organizatu o comunitate basericãsca pentru magiãrii reformati.

Si pre acestu vrednicu barbatu acusatulu vine a-lu calumnia intru unu modu atãtu de necrutãtoriu.

Recunoscu si eu privilegiulu amorului, dër' si elu si are marginile sãle.

In artichulu incriminatã sunt calcate acele margini, de óre-ce autorulu a trecutã pone la a calumnia onórea unui cetatiãnu nepetatu.

Autorulu — ce e dreptu — dice, cã de voiã sã calumnieze, si-intindea pën'a in fere si seriã intru unu diurnale seriosu, era neci decãtu nu si-publicã opiniunile sãle intru unu diurnale glumetiã, va sã dica nevinovatu, precumu este „Gur'a Satului“, dupa ce elu acele opiniuni le-a scrisu eu unu condein inuãtu in tenta de purparu, ce e caracteristicã buneì voie nevinovate.